

Filipstad IWC

Distrikt 234

Årets tema: Together we can

IW president Phyllis Carter

Månadsbrev 8

Januari 2020

President: Karin Sundelin

Sekreterare: Ann-Marie Witteberg

Distriktspresident: Agneta Fimmerstad

Inbjudan

till månadsmöte på Henniehammars herrgård den 4 februari 2020, kl. 18.30.

Anmälan

senast den 1 februari till Hanne Nilsson, tel 070 3519920, hanne.w.n@hotmail.com eller till Maj Olsson, tel 0590 13929, 070 3613929.

Vi ses på Hötorget kl 18.10, för samåkning.

.

Program

Vi får besök av Ewa Persson (författare, entreprenör, bankdirektör mm.) tillsammans med Inger Berggren Garnacho.

Valmöte – (lista på styrelsens förslag kommer på mötet)

Förslag till kommande 5-minutare/ego-föredrag.

Föregående

månadsmöte var 14 januari på Henniehammar. Vi hade besök av Christer Karphammar, jurist/domare, som arbetat som FN:s förste internationella domare i Kosovo.

Eftersom vi tyckte att fler skulle få chansen att lyssna till hans föredrag hade vi inbjudit IW i grannklubbarna att delta, och ett drygt tiotal gäster kom åkande i mörka vinterkvällen.

Christer Karphammar berättade med värme, inlevelse och humor om sina upplevelser under ett krävande och tidvis mycket farligt uppdrag.

Det startade med Bosnienkriget (1992-1995), dit han rekryterades som juridisk rådgivare och domare, till den svenska bataljonen i Bosnien-Herzegovina.

Det som först var ett uppdrag på ett halvår blev 15 år i internationell tjänst, och i början på 2000-talet blev han FN:s första internationelle domare.

Hans uppdrag: att försöka skapa rättssäkerhet i ett område som var hårt drabbat av kriget i det forna Jugoslavien. Inte minst handlade det om rättvisa efter alla krigsförbrytelser som hade begåtts. (Inom parentes betonade Christer att han anser att beskyllningarna mot nobelpristagaren Peter Handke i det sammanhanget är orättvisa och felaktiga!).

På alla sidor, inom alla grupper, förekom det övergrepp och krigsförbrytelser. Och det handlade inte bara om de djupa konflikterna mellan olika etniciteter, som exempelvis serber och kosovoalbaner. Han fick även erfara hur stormakterna och även FN agerade med främst sina egna intressen i fokus. Exempelvis fick han höra att han måste förstå att USA och västmakterna faktiskt inte begår några krigsförbrytelser!?

I uppdraget att övervaka rättsliga myndigheter och se till att fredsöverenskommelserna hölls ingick att delta i undersökningarna av alla massgravar som hittades efter kriget. Det var otroligt svåra upplevelser, ofta svårt stympade kroppar, och vidriga omständigheter. Men han lyckades trots allt hålla sig professionell och utföra sina arbetsuppgifter. Alla kroppar skulle dokumenteras och få en begravning.

Senare kom upplevelserna tillbaka och han började må dåligt. Men – det som faktiskt var värre än att tvingas se alla lik i massgravarna var besvikelsen över att se hur såväl världssamfundet som västmakterna kunde svika, tex genom att vara partiska, inte vara intresserade av att titta på vad andra etniciteter hade gjort sig skyldiga till.

Det som trots allt gjorde arbetet möjligt var de många duktiga och engagerade enskilda människor som han fick möta och samarbeta med, varav han fortfarande har kontakt med många. Och en av dem är numera hans hustru. En relation som växte fram långsamt, under flera år av gemensamt arbete under dramatiska och ibland direkt farliga omständigheter.

En insikt han kom fram till är att det kommer att ta mycket lång tid för många länder att få ett rättssystem liknande det Sverige har. Mycket lång tid!

Upplevelserna och insikten ledde fram till en depression för åtta år sedan. Han tvingades söka professionell hjälp, och rekommenderades skriva ner sina upplevelser och reaktioner. Då fanns inga planer på att det skulle bli en bok, men så småningom blev det just det, boken "Domare i laglösa länder".

I den får vi ta del av svidande kritik mot hur både FN och stormakterna kan bete sig i det fördolda. Mänskliga rättigheter och demokrati är inte alls alltid så självklara, och han fick uppleva hur den världsbild han trodde på krackelerade framför ögonen på honom.

Vi tackade Christer Karphammar för en mycket intressant och berörande berättelse. Sedan fick vi möjlighet att köpa boken, och få den signerad.

Vidare på programmet:

Valmöte nästa gång - och vi behöver ny skattmästare och vicepresident.

Inbjudan har kommit till att delta i Filipstadsmässan i maj. Ev.med en fotoutställning?

Västerås IW 60-årsjubileum, på Västerås slott 2 februari. Karin och Ann-Marie åker, finns plats för fler. Var och en anmäler sig själv.

Ett tips/förslag - en gåva till "Kvinna till kvinna" i stället för blommor till föredragshållare.

IW-insamling: 250 000 kr, har räckt till fem nya narkotikahundar!

Vi var 30 personer, varav 16 gäster. Vinflaskan vanns av Anneli Enqvist, en av gästerna.

Filipstads Rotary

27 januari Rekrytering i Svenska kyrkan

3 februar Styrelsemöte

10 februari Sömn och tips hur man kan sova bättre

17 februari Mina år på Filipstads Tidning

Ann-Marie Witteberg, sekreterare

